

"Els incendis són una qüestió d'estat"

Juan Francisco Miralles és el secretari general de la secció sindical de CCOO de les brigades forestals, encarregades d'apagar els incendis al País Valencià. Al seu parer, la creació d'un cos de bombers rurals és la clau per ser més eficaços en la lluita contra el foc.

Els vora 700 homes que componen les brigades forestals són només una part del laberint d'organismes públics encarregats d'apagar els incendis que es produeixen al País Valencià cada any. Els darrers incendis a Ènguera i al parc natural del Montgó a Alacant fa dues setmanes, en què s'han creat unes 500 hectàrees, han posat en evidència que existeixen fins a sis serveis d'extincions d'incendis al País Valencià: les brigades forestals, les unitats de vigilància forestal, el consorci provincial de bombers, els agents mediambientals, les brigades de la Diputació, també anomenades "de segona intervenció", i les brigades helitransportades. Segons Juan Francisco Miralles, secretari general de la secció sindical de les brigades forestals de CCOO, sindicat majoritari en el sector, la descoordinació a l'hora d'apagar un incendi és "un fet habitual".

—*Les brigades forestals depenen de la direcció general d'Interior, que pertany a la Conselleria de Justícia i Administracions Públiques, però a vostès els contracta una empresa pública, Transformacions Agràries, SA (Tragsa), amb participació dels ministeris de Medi Ambient, Hisenda i Agricultura. És un laberint burocràtic apagar els incendis?*

—Ningú sap ben bé què fa l'empresa pública Tragsa en tot aquest assumpte. Fa els contractes i paga les nòmines però ni dirigeix ni coordina les tasques d'extinció dels incendis perquè això ho fan els bombers dels consorcis provincials. Des de l'any 1992, quan se li atorgà la gestió d'aquests serveis, només ha incomplert any darrer any la llei de prevenció del risc laboral. Amb tot, el president Zaplana i el conseller de Justícia i Administracions Públiques, Serafín Castellano,

ens han elogiat per la nostra feina, perquè hem estat treballant més de vint-i-cinc hores seguides apagant l'incendi del parc natural del Montgó fa dues setmanes quan haurien d'haver estat un màxim de dotze.

—*La Generalitat Valenciana sempre ha qualificat de molt bona la seua política de prevenció d'incendis*

tot comparant el nombre de focs patits durant el govern del PP amb els que es van encendre amb el govern socialista. Pensa vostè que els incendis s'utilitzen com a arma política?

—Els incendis són el primer motiu d'alarma al País Valencià. La recuperació dels boscos és una qüestió d'estat i s'hauria de fer un pla nacional que implicara totes les administracions públiques, grups ecologistes, partits polítics... A mi sí que em sembla que s'utilitza el tema dels incendis com una arma política i no és bo.

—*Falta coordinació a l'hora d'extingir els incendis al País Valencià?*

—Són molts els efectius que participen en l'extinció d'un incendi i la descoordinació és evident. Durant l'incendi d'Ènguera, fa unes setmanes, els primers homes que van arribar a la zona on es trobava el foc van estar una hora i trenta minuts rebent mitjans com autobombes i mànegues sense que ningú decidira per on començar a apagar el foc.

Nosaltres pensem que cal un comandament únic que centralitze totes les decisions destinades a la gent que apaga l'incendi per poder ser més eficaços.

—*Potser la creació dels anomenats bombers rurals seria la solució perquè la lluita contra els incendis fóra més eficaç?*

—Sí, l'eina principal per aturar la descoordinació existent seria la creació d'un cos de bombers rurals al País Valencià. S'hauria de crear un cos de persones

"Són molts els efectius que participen en l'extinció d'un incendi i la descoordinació és evident. Cal un comandament únic que centralitze totes les decisions destinades a la gent que apaga un incendi."

amb experiència que afrontaren el problema dels incendis. Les brigades forestals tenim prou entitat i necessitat per crear aquest cos. La necessitat es veu quan els reforços que contracta Tragsa a l'estiu no tenen una experiència mínima de sis mesos. Això fa perdre eficàcia a les brigades, sens dubte.

—*Quin entrenament segueixen els membres d'una brigada per aturar els incendis?*

—Nosaltres fem una preparació física per estar sempre en forma i unes pràctiques diàries que duren unes cinc hores i que consisteixen a podar o netejar arbres, en principi, però al capdavant es fan altres tasques, com ara la recollida de llenya per algun agent forestal. Les pràctiques haurien de fer-se de manera coordinada amb altres brigades per veure el temps que es tarda a intervenir, el que costa desenrotllar les mànegues, el reconeixement del terreny, l'estudi de la variabilitat de la muntanya... Aquesta és la faena que s'hauria de fer contínuament. Els bombers, quan no hi ha un incendi, no es dediquen a netejar els carrers...

—*A més de problemes de coordinació, les brigades pateixen també la falta de mitjans materials?*

—Sí. No tenim ni locals propis per canviar-nos de roba o simplement dutxar-nos després d'un incendi. Més d'una vegada el PP ha dit que aquest tema està resolt però la veritat és que a hores d'ara Tragsa no ha fet res.

—*Què se li passa pel cap a un professional de l'extinció dels incendis quan intenta apagar-ne un?*

—Des del primer moment tens la sensació que fas una faena inútil perquè pateixes la manca de coordinació a la teua pell. Confies molt en els teus companys, que com tu poden treballar més de vint hores seguides, i això et fa pujar l'adrenalina del cos. Sempre hi ha problemes amb l'avituallament, amb l'aigua, amb el menjar... El 1992 a l'incendi del Desert de les Palmes, a Castelló, l'helicòpter que portava el nostre menjar el va escampar per una gran àrea de bosc. També hi ha vegades que has d'eixir-ne corrent. A l'incendi del Montgó, unes quantes brigades es van quedar sense bateries a les seues emissores perquè portaven molt de temps treballant i van estar incomunicades durant hores.

—*Amb tant d'incendi el futur dels boscos no és gens esperançador...*

—Hauríem de pensar quins boscos volem. Ens agraden només els pins? Si cal fer qualsevol defensa de la muntanya, els que apaguem els incendis hem de participar-hi d'alguna manera. No podem culpar dels incendis els ecologistes, com s'ha fet en el del parc natural del Montgó, quan l'administració pública no disposa de mitjans per apagar els focs i no pot fer ni rellius d'homes en les tasques d'extinció.

—*Sempre que hi ha un incendi es busca un culpable, com ara els piròmans o la pressió urbanística. Sempre existeix un culpable tan evident?*

—La majoria dels incendis són provocats per l'home, per negligències... És molt fàcil botar foc als boscos! La figura del piròman justifica moltes vegades la inoperància dels organismes públics que estan encarregats d'apagar els incendis.

Juan Francisco Miralles, secretari general de la secció sindical de les brigades forestals de CCOO. Les brigades que apaguen el foc arriben a treballar fins a vint hores seguides sense cap relleu.

Mario Reyes

Com aconseguir les pel·lícules d'EL TEMPS

Subscriptors:

- Demanant-les per telèfon al 902 13 10 25 (o al 00 34 963 535 100 des de fora de l'estat espanyol)

No subscriptors:

- Demanant-les al quiosc
- O bé retallat aquest anunci i enviant-lo a EL TEMPS (Av. Baró de Càrcer, 40. 46001 València) amb les vostres dades (nom, adreça i telèfon)

Preu: 800 ptes. per video + 375 ptes. de despeses de lliurament

